

† 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος, Ἰανουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

† Μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῆς Εύρεσεως τοῦ πημόνου λειψάνου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὕχος γ'.

Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ δόμοουσίῳ,
καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην, καὶ ὁ Ἱερεύς φάλλει τὸ
Χριστὸς Ἀνέστη.

Ὕχος π̄ ἡ Παχ^χ
 Χριστοος α νε ε στη η ε εκ
 νε κρω ω ων θα να α τω Δ^Δ θα α να α το
 οον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις
 εν τοι οις μη η μα α α σι π̄ οι χοροί ζω ω ην
 χα ρι σα α α με νο ος ξ^χ
 Λέγεται δὲ τοῦτο τριστόπο τοῦ Ἱερέως,
 (πὴν κατάληξην ζωὴν χαρισάμενος φάλλουσιν οι χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Σπίχους
 καθ' ἕκαστον δὲ Σπίχον Φάλλεται ὅμοιως
 ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Χριστός Ἀνέστη.

Σπίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπι-
 σθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Σπίχ. β'. Ὦς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
 ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Σπίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
 ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
 εὐφρανθήτωσαν.

Σπίχ. δ'. Λῦτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ
 Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
 αὐτῇ.

χ χ χ
 ḥ ḥ ḥ
 ḥ ḥ ḥ
 Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να α τω Δ θα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι Π ζω ω ην χα ρι

σα α αμε νο ος ρ

Δόξα...

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Εἶτα ὁ Ἰερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας...

Ο Χορός: **Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν**
χαρισάμενος.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΠΤΗ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου**
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κύριε, ἐλέησον.** [καὶ μετά ἀπό
κάθε αἴτηση]

Ὑπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πέρ τοῦ ύψησθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Ὕχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ.

Τῇ θείᾳ σου σορῷ, εὐλαβῶς προσιόντες· ἀντλοῦμεν ἐξ αὐτῆς, ἵαμάτων τὴν χάριν,
Πατάπιε μακάριε, τῶν Ἀγγέλων δόμόσκηνε, μεθ'
ῶν πρέσβευε, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, δοῦναι
ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ βίου διόρθωσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τοῦ Πάσχα.

Ἀνάστασιν τὴν σήν, προσκυνοῦντες
οἰκτῖρμον, δοξάζομεν τὴν σήν, ὑπὲρ νοῦν
εὐσπλαγχνίαν, δι' ἣς ἡμᾶς ἀνέστησας, ἀναστὰς
ἐκ τοῦ μνήματος, κατακρίσεως, καὶ τῆς φθορᾶς
τοῦ θανάτου, πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἐπουράνιον
δόξαν, ὑμνοῦντας τὸ κράτος σου.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Πολυέλεον πρὸς πρήν τοῦ Ὁσίου,
μεθ' ὅν μικρά Συναπτή καὶ τό Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Χρονίως ἐκρύπτετο, ἐν ἀφανείᾳ τελοῦν, τὸ
θεῖον σου λείψανον, ἀλλ' εὔδοκία τῇ σῇ, ἡμῖν
πεφανέρωται. ὅθεν ἐν τῇ εὔρεσει, τῇ αὐτοῦ
θεοφόρε, ἄδομέν σοι προθύμως, χαριστήριον
αἷνον, θαυματουργέ Πατάπιε, ἡμῶν καταφύγιον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τοῦ Πάσχα.

Ἄνέστης ἀθάνατε, οἶα Θεὸς ἐκ νεκρῶν, καὶ κόσμον συνήγειρας, ἐκ τῶν τοῦ Ἀδου δεσμῶν, ως μόνος φιλάνθρωπος· ὅθεν σὺν Μυροφόροις, γυναιξὶν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα καὶ Ἀποστόλοις, τὴν σὴν Ἔγερσιν Σῶτερ, δι’ ἣς χαρᾶς τὰ πάντα, πεπλήρωκας Κύριε.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἡχος ἡ^{τος}

Ἐκ νεοτητοῦ μου πόλια απολέμει με πάθη αλλαγής αντιλαβούσου καὶ σωσον Σωτηριου Δίξις
εἰς λαζαρεῖον μισουντες Σιων αἱ σχυνθῆτε από του Κυρίου ως χορτοῖς γαρ πυρί εἰσεσθε απεξιζηταί τοις νοισιν Δίξις
οὐταὶ καὶ καρποὶ ζαπάνια τοῖς λαμπρούνται

Οἱ μισουντες Σιων αἱ σχυνθῆτε από του Κυρίου ως χορτοῖς γαρ πυρί εἰσεσθε απεξιζηταί τοις νοισιν Δίξις
οὐταὶ καὶ καρποὶ ζαπάνια τοῖς λαμπρούνται

Ἄγιοι ων Πνευματικοὶ ζωτικοὶ πασαψυχητοὶ οὐταὶ καὶ καρποὶ ζαπάνια τοῖς λαμπρούνται

τη Τρι α δι κη Mo να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως λ

λΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην λ

λΓι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα λ αρ δεν ο ον τα α

πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν λ

Προκείμενον Ἡχος δ'

λΓι μι ος ε ναν τι ι ον Ku ρι
ου Δι ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου λ
(δις)

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τὸ τρίτον.

⁶ λ Τι μι ος ε ναν τι ι ον
Κυ ρι ι ι ου λ' ὁ β' χορός: λ' ο θα ανατος
του Ο σι ι ου αυ του ου ου ου λ' ου ου
ου ου λ'

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ
Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

·Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·Ο Χορός: χ̄—+—+—
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

·Ο Ιερεὺς: Ὅτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

·Ο Χορός: 5—5—
Δ̄ δ̄ μη ην Δ̄
χ̄—3—+—3—+—3—
Δ̄ πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

3—3—3— (Δίς)

κυ ρι ον 6—

Τὸ τρίτον.

6— δ̄ ι νε σα τω πνο η Δ̄ πα

—5—5—5—χ—5—
σα τον κυ ρι ο ο ον Δ̄

·Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ..

·Ο χορός:

χ̄—+—'—+—+—+—'—
δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον κυ ρι ε ε
—+—+—+—χ+—5—
λε η σον κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

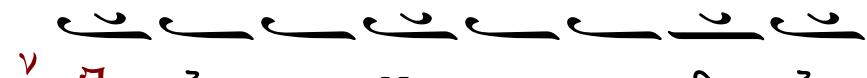
Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ὀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορός:
λ ἔ και τω πνευ μα τι σου λ

Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Χορός:
λ Ἄ ο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα

σοι λ
Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου)

Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο,

Ο Χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου

όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἵδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Cοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Iδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Iδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Pαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται δόστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ὀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον, καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰτα ὁ α' χορός Ψάλμει

Ἄχτη Διατονία

Δοξα Πατρικαι γι ω και
Α γι ω Πνευμα τι

Ταις του σου ο σι ι ου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ζα λειψον τα πλη θη ριτων ε
μωων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις

ε λε η μον ^Δ ε ζα λει ψον τα πλη θει ^{υ'}
 των ε μω ω ων ε γκλη μα των ^Δ
 ΖΗχος π ^Φ Πα ^χ π ^π λε η σον με ο Θε
 ος ^Δ κα τα το με γα ε λε ος σου ^π και
 κα τα το πλη θος των οι κτοιρ μων σου ^{χ Δ}
 ε ζα λει ψον ^Δ το α νο ο μη μα α α α
 μου ^π

ΣΤην εν α σκη σει ει σου ζω ην ^Δ ο
 Ζω ο δο της Λο γος δε ζα με ε νος ^Δ ως
 μν ρο ο ον ε ε ευ ω δι ας ^Δ της ου
 ρα νι ου δο ζης σε η ζι ω ω σεν ^Δ ο σι ε

ε ε Πα τα α α πι ι ι ι ε π η μιν
 τοις δε σμι οις της σαρ κος ♂^Δτοσον α γιον σκη
 νος δε δω ρη η ται ως α γι ι α α α α σμα
 θει ον ♂^Δκαι ι α μα των τα μει ον και των
 εν πο νοις κα α τα φυ υ γι ι ι ι ον π
 αλ λα διδου Κυ ρι ε ταις αυ του ου πρε
 ε σβει αις ♂^Δη μιν τα α ε λε ε ε η η η η
 σου ου ου ου π

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ̄ κυ ρι ε ε λε η σον Δ̄ κυ ρι ε
 ε λε η σον Δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον 6̄
 (δίς)

6̄ κυ ρι ε ε λε η σον Δ̄ κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ̄ κυ ρι ε ε λε η σον 6̄
 6̄ κυ ρι ε ε λε η σον Δ̄ κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ̄ κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ον 6̄

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Ἀναστάσιμον Κανόνα:
 Ὁδὴ α'.
 Ἡχος α'.
 Ο Είρμος.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί,
 Πάσχα Κυρίου, Πάσχα ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
 ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός,
 ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἀδοντας. Δίς

Ἡχος η^λ Πα^ο

Ωδὴ α'^χ
 π^η Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμ
 πρυνθω μεν λα οι Ἄ Πα α σχα Κυ ρι ου Πα
 ασχα^Δ εκ γαρ θα να του προς ζω ην^Δ και εκ
 γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος^π^η η
 μα ας δι ε βι βα σεν^Δ ε πι νι κι ον α α
 δο ον τας^π Δίς

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀφόμεθα,
τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν
ἐξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα,
τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἀδοντες.

π̄ **Δ**ο ξα τη Α γι α Α να στασισου Κυ
ρι ε **Δ**

π̄ **Κ**α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο
με θα **Δ**τω α προ σι τω φω τι της Α
να στα σε ως π̄ **Χ**ρι στο ον ε ξα στρα πτον
τα και χαι ρε τε φα σκον τα **Δ**τρα νω ως ακου σο
με θα **Δ** ε πι νι κι ον α αδο ον τες π̄

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ούρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὔφραινέσθωσαν, γῇ
δὲ ἀγαλλιάσθω, ἔορταζέτω δὲ κόσμος, ὀρατός
τε ἄπας καὶ ἀόρατος Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται,
εὔφροσύνη αἰώνιος.

^π Δο ξα τη Α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε ^Δ Δ

^Δ Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως εν φραι νε

σθωσαν ^Δ γη η δε α γαλλι α ασθω ^Δ ε

ορ τα ζε τω δε κο ο σμος ^Δ ο ρα τος τε

α πας και α ο ρα τος ^π Χρι στο ος γαρ ε γη

γερται ^Δ εν φρο συ νη αι ω ω νι ι ος ^π

Είτα Ψάλλομεν τὸν

Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

Ωδὴ α'. Ἡχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. ^Δ Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Αναστάσεως μελλούσης, τὰς ἀξίας σοφέ,
φαίνων ἐν τῇ σαρκὶ σου, ἄγγελος ὥφθης ἐπί¹
γῆς, οὐρανίων ἀγαθῶν, προλάμπων ἡμῖν,
Πατάπιε ὅσιε, μυστικῶς τά προοίμια.

Ἅγιος Ἰωάννης Πατήσιος

προσεύχεται για του Θεού ου πρεσβευτή σε υπέρ

η μωνάς

Ἄλλα να στα σε ως μελλούσης τας αξίας

ας σο φεύγει φαιαι νων εν τη σαρκὶ σου

αγγελος ω φθησεις ε πι γηστὸυ ρανι

ων α γαδων προλαμπων η μιν προσευχὴ

τα α πι ε ο σι ε δίμυστικως τα προοιοι οι

μιν α προσευχὴ

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευτε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθαρθείς σου τὴν καρδίαν, δι' ἀγώνων
στερρῶν, ὥφθης ἡγιασμένος, σώματι ἄμα καὶ
ψυχῇ καὶ ἀγιάζεις ἡμᾶς, ὡς μύστης Χριστοῦ,

Πατάπιε ὅσιε, τῇ ἀφῇ τοῦ λειψάνου σου.

π Ἰ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων**Δ**

Δ Κα θαρ θεις σου την καρ δι αν δι α γω

ωνων στερ ρων**Δ** ω ω φθης η γι α σμε ε νος

Δ σω μα τι α μα και ψυ χη **Δ** και α

γι α αζεις η μας ως μυ υ στης Χριστου**π**

Πα τα α πι ε ο σι ε **Δ** τη α φη του λει

π φα ανουουσου**π**

Δόξα...

Ούρανός μὲν φέρει Πάτερ, τὴν ψυχήν σου λαμπρῶς, δόξῃ πεποικιλμένην. τῇ θεϊκῇ ὑπερφυῶς, ἡμεῖς δὲ ἔχοντες ἐν γῇ, τὸ σκήνος τὸ σόν, πηγάζον ιάματα, μυστικῶς ἀγαλλόμεθα.

Δόξα...

π
ρ
ο
υ
ρ
α
ν
ο
ς
μ
ε
ν
φ
ε
ρ
ε
ι
π
α
τ
ε
ρ

την ψυ χη ην σου λαμ πρως Δ δο ο ζη πε ποι
κιλ με ε νην Δ τη θε ι κη υ περ φυ ως
Δ η μεις δε ε χον τες εν γη το σκη η νος το
σον π πη γα α ζον ι α μα τα Δ μυ στι κως
α γα λλο ο με ε θα π

Και νῦν... Θεοτοκίον.

Γένος ἄπαν τῶν ἀνθρώπων, μεγαλύνει ἀεί,
Δέσποινα Θεοτόκε, τοῦ τοκετοῦ σου τοῦ
φρικτοῦ, τά μεγαλεία ἀγνή, δι' ᾧν ἐκ φθορᾶς,
ἡμᾶς ἐλυτρώσατο, Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

Και νῦν... Θεοτοκίον.

π
ρ
ε
ν
ο
ς
α
π
α
ν
τ
ω
ν
α
ν

θ
ρ
ω
π
ω
ν
μ
ε
γ
α
λ
υ
υ
ν
ε
ι
α
ε
ι
Δ
ε
ε
σ
π
ο
ι
ν
α

Θε ο το ο κε ^Δ**λ**του το κε του σου του φρι
 κτου ^Δ**λ**τα με γα λει α α γνη δι ω ων
 εκ φθο ρας ^π**η** μα ας ε λυ τρω σα το ^Δ**λ** A
 να στας εκ του μνη η μα α τος ^π**η**

Καταβασία.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶ- μεν Λαοί,
 Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
 ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός,
 ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἀδοντας.

Καταβασία. ^π**λ** να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι ^Δ**λ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα
 ασχα ^Δ**λ** εκ γαρ θα να του προς ζω ην ^Δ**λ** και εκ
 γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος ^π**η**

μα ας δι ε βι βασεν ^Δ**ᾶ** ε πι νι κι ον α α
δο ον τας ^π**ῷ**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
 ζωὴν χαρισάμενος. (**γ'**) ^π**Ἄ**ριστος α νε στη εκ

νε κρων ^Δ**ῶ** να α τω ω ^Δ**ῶ** να τον πα τη η
 σας ^Δ**ᾶ** και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι
σα α με ε νος ^π**ῷ** (**γ'**)

^π**ῷ** ^Δ**ῆ** να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα ^Δ**ῶ** ως προ ει ει πεν ^Δ**ᾶ** ε δω κεν η μιν την
 αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ος ^π**ῷ**

Ιερεύς: "Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: Κύριε.

Ιερεύς: “Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς: Λαμήν.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. Δίς

Ωδὴ γ'. Ὁ εἱρμὸς ἔπειτα
πρῶτον τε πο μα πι ω μεν και

νον δῆσκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ

γου με νον πρῶτον αλλα α φθαρ σι ας πη γην δῆσκ εκ

τα αφου ομ βρησαν τος Χριστου δῆσκ εν ω στερε

ου ου με ε θα πρῶτον Δίς

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἔορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἐστερέωται.

πρῶτον ζα τη Α γι α Α να στασεισου Κυ

ρι ε ^Δᾶ

^π **Ν**υν πα ἀν τα πε πλη ρω ται φω τος ^Δᾶου

ρα νος τε και γη η και τα κα τα χθονι α ^π ^q

ε ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι σις ^Δᾶ την

ε γερσιν **Χ**ριστου ^Δᾶ εν η ε στερε ε ω ω

ται ^π ^q

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι **Χ**ριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

^π **Δ**ο ξα τη Α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε ^Δᾶ

Δ^ΔΧ^Δθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε Δ^Δσυ νε
γει ρο μαι ση η με ρον α να στα ντι σοι π^π συ
νε σταυ ρου μην σοι χθες Δ^Δ αυ τος με συν δο ξα
σον Σω τηρ Δ^Δ εν τη βασι λει ει α α σου π^π

΄Ωδὴ γέ τοῦ Ὁσίου.

Ἔχος α'!

Δεῦτε πόμα πίωμεν κανόν...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστῶς, ἐκ σοροῦ
Παταπίου τοῦ θεομάκαρος, ὡς ἐκ πηγῆς νοητῆς,
ἰάσεων ρείθρα δαψιλῶς. Χριστόν μεγαλύνοντες.

Εἴτα Ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

΄Ωδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Ἄγιον οὐ πρεσβευε σε περ

η μωνᾶ

Ἄγιον οὐ πρεσβευε σε περ

ρου Παταπίου τοῦ θεομάκαρος

ως εκ πηγῆς νοητῆς δαψιλῶς

ρείθρα δαψιλῶς Χριστόν μεγαλύνοντες

τες ^π
q

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν χαίρει ἡ θεία σου Μονή, ἔορτάζουσα
Πάτερ τοῦ θείου σκήνους σου, τὴν ἐκ λαγόνων
τῆς γῆς. φανέρωσιν αἰνον τῷ Χριστῷ, Πατάπιε
ἄδουσα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ
η μωνᾶ

Ἄνυν χαιρει η θει ασου Μονη ε ορ

τα ζουσα Πα ατερ του θει ου σκη νους σου ^π
q

την εκ λα γονων της γης ^Δφα νε ρωσιν αι

νον τω Χριστω ^ΔΠατα πι ε α αδουου σα ^π
q

Δόξα...

Χθὲς μὲν ἐκαλύπτετο ἐν γῇ, τὸ σὸν
πάντιμον σῶμα Πάτερ Πατάπιε. Σήμερον δὲ

έκφανθέν, ἐπλήρωσε πάσης χαρμονῆς, πιστῶν τὰ πληρώματα.

Δόξα...

π ḥ Χθες μεν ε κα λυ πτε το εν
 γη ḥ το σον παν τι μον σω ω μα Πα τερ Πα
 τα πι ε π ση με ρον δε εκ φαν θεν ḥ ε πλη
 ρω σε πα σης χαρ μο νης ḥ πι στων τα πλη ρω
 ω μα α τα π

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐτεκες ἡμῖν ὑπερφυῶς, τὸν συντρίφαντα Κόρη Ἀδου τὴν δύναμιν. Χριστόν τὸν πάντων Θεὸν, ρύσαμενον πάντας ἐκ φθορᾶς, τούς σὲ μεγαλύνοντας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

π ḥ Ε τε κες η μιν υ περ
 φυ ως ḥ τον συν τρι ψαν τα Κο ο ρη Α δου
 την δυ να μιν π Χρι στον τον παν των Θε ον ḥ

ρυ σα με νον παν τας εκ φθο ρας **Δ**τους σε με γα

λυ **υ** νο ον τας **π** **Ωδή γ'. Ο Ειρμὸς.**

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμε- νον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Καταβασία.

π **Δ**ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ**
ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με
νον **π** αλλ α φθαρσι ας πη γην **Δ** εκ τα αφου
ομ βρη σαν τος Χρι στου **Δ** εν ω στε ρε ου ου
με ε **θ**α **π**

π **Χ**ρι στος α νε στη εκ νε κρων **θ**α να α
τωω **θ**α να τον πα τη η σας **Δ** και τοις εν τοις

—ταυταράστατος^{γ'}

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ^π_φ

^π_φ λ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ^Δλ ε δω κεν η μιν την

—ταυταράστατος^π_φ

αι ω νιονζωην και με γα ε λε ο ος ^π_φ

Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς και ἀλλήλους, και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ιερεύς: "Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, και Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Γίῳ και τῷ

Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. ‘Ο Χορὸς: ἔλαμήν.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα

Ὕχος ἀλλαγῆ Γα

Γένει καὶ εν ταφῷ κατηλθεῖς αὶ αἱ να
τε βαλλα του Αδού κα θη λες την η δυ να
μιν βαλ καὶ α νεστησως νι κη της Χριστε ε
ο Θε ος γψ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθεγξα
με νο ος Χαι ρε τε βαλ καὶ τοις σοι οις Α πο στο
λοις ει ρη νην δω ρου με νος γψ ο τοις πε σου
σι παρεχων α α ναστα α σιν βα

Κάθισμα τοῦ Ἅγίου.

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιόπητα.

Τὴν τοῦ λειψάνου σου, ἀγίαν εὔρεσιν,
πανηγυρίζοντες, πάτερ Πατάπιε, τὸν ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν, δοξάζομεν Βασιλέα, τὸν σὲ
θαυμαστώσαντα, οὐρανίοις χαρίσμασι, καὶ πᾶσι
παρέχοντα, διὰ σοῦ θεῖον ἔλεος. Τοῖς πίστει τῇ

ἀγία σορῷ σου, προσερχομένοις θεοφόρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Νεκρώσας θάνατον, τῷ θείῳ κράτει σου,
ζωὴν ἀθάνατον, ἡμῖν ἐπήγασας, καὶ ἀφθαρσίας
ἀληθῆ, καὶ δόξαν τὴν ὑπὲρ λόγον. Ὅθεν σου τὴν
ἔνδοξον, Ζωοδότα Ἀνὰστασιν, σήμερον
διξάζοντες, εὔσεβῶς ἐκβοῶμεν σοὶ· Ἀνὰστησον
ἡμᾶς ἐκ τοῦ τάφου, τοῦ τῶν παθῶν ἡμῶν
Οἰκτῖρμον.

Εἶτα ψάλλομεν.

Ωδὴ δ'. Ἡχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακουμ ἀστητῶ μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
τῷ φαεσφόρῳ Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
ως λεγον τα πηση μερον σωτηρία τῷ κο

σμω^Δ**ᾶ** ο τι α νε στη Χρι στος ως παν το
δυ^π υ να α μος^ῷ

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

”**Ἄ**ρσεν μέν, ώς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ώς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ώς ἄγευστος κηλīδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ώς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

^π^ῷ **Ἄ**ο ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ
ρι ε^Δ**ᾶ**

^Δ**ἄ**ρ σεν μεν ως δι α νοι ζαν την παρ θε
νευ ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος^Δ**ᾶ** ως βρο
τος δε α μνος προ ση γο ρεν ται^π^ῷ α μω μος δε
ως α γευ στος κη λι δος το η με τε ρον Πα α

σχα^Δ**ᾶ**και ως Θε ος α λη θης τε λειος λε ε
λε ε κται^π**ῷ**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν,
στέφανος χρηστὸς ἔκουσίως, ὑπὲρ πάντων
τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὗθις ἐκ
τοῦ τάφου ὥραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν
ἥλιος.

^π**ῷ** ^Δο ζα τη α γι α ⁺ Α ναστασεισου Ku
ρι ε ^Δ**ᾶ**

^Δ**ᾶ** ^ῳς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λογου
μενος η μιν ^Δ**ᾶ**στε φανος χρηστος ε κου σι 1
ως ^Δ**ᾶ** υ περ παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα
θαρ τη ρι ον ^π**ῷ** και αυθις εκ του ταφου ω ραι αι

ος **Δ** δι και ο συνης η μιν ε λαμψεν η
η λι ι ος **π**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

‘**Ο** θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους
κιβωτοῦ ἥλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ
ἄγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὅρῶντες,
εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς
παντοδύναμος.

π **Δ**ο ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ
ρι ε **Δ**

Δο θε ο πα τωρ μεν Δαν ιδ προ της σκι
ωδους κι βω του η λα το σκιρ των **π** ο λα
ος δε του Θε ου ο α γι ος **Δ** την των συμ
βο λων εκ βα σιν ο ρων τες ευ φραν θω μεν εν

Ἔε ως Ἀ ο τι α νε στη Χρι στος ως παν
το δυ υ να α μος π

Εἶτα Ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

Ωδὴ δ'. Ἡχος α!. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, τῶν σῶν αἰσθήσεων
ἐστώς, καὶ νοῦ ὑφούμενος πάτερ, πρὸς Θεόν τὸν
Ὕψιστον, ἀγγελικῶς ἐβίωσας, καὶ πλήρης
ἐπιλάμψεων θείων, ἐκ Τρισηλίου φωτός, ὥφθης
Πατάπιε. (Δις)

Εἶτα Ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

Ωδὴ δ'. Ἡχος α!. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

χ̄ — — — — — — —
π̄ ॥ Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων Δ̄

Δ̄ Ἐ πι της θει ας φυ λα κης των σων αι

σθη σε ων ε στως Δ̄ και νο i υ ψου με νος

πα α τερ Δ̄ προς Θε ον τον Υ ψιστον αγ γε

λι κως ε βι ωσας ^π_q και πληρης ε πι λαμψε
ων θει ει ων ^Δ_λ εκ Τρι ση λι ου φω τος ω
φθης Πατα α πι ε ^π_q
Στίχ. [”]**λ** γιε του Θεοῦ, πρέσβευε
ύπερ ήμων.

”**λ**ρσεν μέν Χριστός ἐκλήθη, ἐκ τῆς Ἀγνῆς σωματωθείς· σὺ δὲ ύπερ φύσιν βιώσας. ἐν σαρκὶ ώς ἄγγελος, Πατάπιε τεθέασαι, καί τούτῳ τὴν ὁσίαν ζωήν σου, ώς προσφοράν προσενήνοχας εύσπρόσδεκτον.

^χ
^π_q ^Δ_λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
η μων ^Δ_λ
^Δ_λ **λ**ρσεν μεν Χρι στος ε κλη θη ^Δ_λ εκ της
Α γνης σω μα τω θεις ^Δ_λ συ δε υ περ φυ
σιν βι ω ωσας ^Δ_λ ενσαρ κι ως αγ γελος Πα

τα πι ε τε θε α σαι ^Δ**Ἄ** και του τω την ο
σι αν ζω η ην σου ^Δ**Ἄ** ως προ σφο ραν προ σε
νη νο χας ευ σπρο οσδε ε κτον^π**ῷ**

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

὾ις ἐπιστάς τῷ Ἱερεῖ. τούτῳ ἐδήλωσας
σοφέ, ἔνθα σου τό Ἀγιον σκῆνος. ἄγνωστον
κατέκειτο, δπερ εύρόντες ὅσιε, ἐπλήσθησαν
χαράς ανέκφραστου, δοξολογοῦντες τό Κύριον
Πατάπιε.

^π**ῷ** **Ἄ**γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
η μων^Δ**Ἄ**

^Δ**Ἄ**γις ε πι στας τω ι ε ρει του τω
ε δη λω σας σο φε ^Δ**Ἄ** εν θα σου το Α γι
ον σκη η νος ^Δ**Ἄ** α γνω στον κα τε κει το ο περ

ευ ρον τες ο σι ε **Δ** ε πλη σθη σαν χα
 ρας α νεκ φρα α στου **Δ** δο ξο λο γουν τες
 τον Κυ ρι ον Πατα α πι ε **π**
Δόξα...

Ο περιούσιος Θεοῦ, καὶ Χριστεπώνυμος λαός, ἐπὶ τῇ εύρέσει θεόφρον. τοῦ Ἅγίου σκήνους σου. ἐδόξασε τὸν Κύριον, καὶ τούτῳ προσερχόμενος πίστει, ἀγιασμόν καὶ ἴάματα κομίζεται.

Δόξα... **π** **ο** πε ρι ου σι ος Θε ου
 και Χρι στε πω νυ μος λα ος **Δ** ε πι τη ευ
 ρε σει θε ο οφρον **Δ** του α γι ου σκη νους
 σου ε δο ξα σε τον Κυ ρι ον **Δ** και του τω
 προσερ χο με νος πι ιστει **Δ** α γι α σμον

καὶ ἡ ματα κομι ἵζε ε ται ^π_ϙ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Ρῦσαι παθῶν φθοροποιῶν, τὴν ἀσθενούσαν
μου ψυχήν, Κεχαριτωμένη Παρθένε, χόσμου
καταφύγιον, καὶ δίδου μοι μετάνοιαν, ὡς ἂν τῆς
οὐρανίου εὔκλειας, μετὰ τὸ τέλος μετάσχω ὁ
ἰκέτης σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

ποι ων την α σῇ ε νου σαν μου ψυ χην ^Δ_ἢ Κε

χα ρι τω με νη Παρ θε ε νε ^Δ_ἢ κο σμου κα
τα φυ γι ον και δι δου μοι με τα νοι αν ^Δ_ἢ ως

αν της ου ρα νι ου ευ κλει ει ας ^Δ_ἢ με τα

το τε λος με τα σχω ο ι κε ε τη ης σου ^π
Καταβασία.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
Ἄββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,

φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστός ως παντοδύναμος. **Καταβασία.**

π **Θ** πι

της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος ΑΒ βα
κουμ **δι** στη τω μεθη μων και δει κνυ υ τω **δι** φα
ε σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον
τα **π** ση με ρον σω τη ρι α τω κο σμω **δι** ο
τι α νε στη Χρι στος ως παν το δυ υ να α
μος **π**

π **χ** ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας **δι** και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος **π** (γ')

π ḥ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ḥ ε δω κεν η μιν την

αι ω νιον ζωην και με γα ε λε ο ο ος π

‘Ιερεύς: ”Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: Σοί, Κύριε.

‘Ιερεύς: ”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς: ’λυμήν.

Εἶτα Ψάλλομεν τὴν
·Ωδὴ ε'. ·Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

·Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου
τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ
Χριστὸν δύψομεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα. (Δις)

·Ωδὴ ε'. ·Ο είρμας χ̄ π̄ ορ θρι σω μεν ορ θρου βα

θε ος και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ
σοι σω μεν τω Δε σπο τη π̄ και Χρι στον ο
ψι μεθα δι και ο συ νης η λι ον π̄ πα σι
ζω ην ανα τε ελλο ον τα π̄ (Δις)

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὔσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ
Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ
φῶς ἡπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί,
Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

π Δο ζα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε **Δ**

Δ Την α με τρον σου ευ σπλαγχνι αν **Δ** οι

ταις του Α δου σει ραις συ νε χο με νοι δε δορ

κο τες **π** προς το φως η πει γον το Χρι στε

α γαλ λο με νω πο δι **Δ** Πα σχα κρο τουν τες

+ **Δ** αι ω ω νι ι ον **π**

Δόξα τη ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι
Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ
συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα
Θεοῦ τὸ σωτήριον.

π Δο ζα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε **Δ**

ΔΠροσελθω μεν λαμπαδη φοροι **Δ**τω προ

ιον τι Χριστω εκ του μνηματος ως νυμ

φι ω **π** και συ νεορτασω μεν ταις φι λε

ορτοις τα ξεσι **Δ**Πασχα Θεου τοσωτη η

ρι ι ον **π**

Ωδή ε' του Αγίου Παταπίου.

Ὕχος α! Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος...

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὥρθρίζοντες πάτερ ἐν πίστει, τῷ ιερῷ σου
λειψάνῳ ιστάμεθα, μετά φόβου· ιάσεις
ἀναβλύζει γὰρ, Πατάπιε ἔκάστοτε, καὶ καρκίνου
ἰᾶται νόσημα.

Ωδή ε' του Αγίου Παταπίου.

Ὕχος α! Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος...

π **Ἄ**γι ε του Θεου πρεσβευε υ περ

η μων^Δ**δ**

Δ **Ω**ρ θριζοντες πα τερ εν πι ιστει τω

ι ε ρω σου λει φα νω ι στα με θα

με τα φο βου^π ι ασεις α να βλυζει γαρ

Παταπι ε ε κα στο τε δικαιιαρ κι νου ι

α ται νο οσηη μα^π**q**

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τήν σὴν ώς τεθέαται ὄψιν, Ο Ιερεὺς ἐν
όράσει, μεμύηται τοῦ σου σκήνους, τὴν θείαν
ἀνάδειξιν, ὅπερ εύρων Πατάπιε, αἶνον τῷ
Χριστῷ ἀνέπεμψε.

^π**q** **Ἄ**γι ε τοῦ Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων^Δ**δ**

Δῆτην σηνωας τε θε α ται ο οψιν ο Ι

ε ρευς εν ο ρασει με μυ η ται του σουσκη

νους **π**την θει ει αν α να δειξιν ο περ εν

ρων Πα τα πι ε **Δ**αι νον τω Χρι στω

α α νε ε πε εμ ψε **π**

Δόξα...

Προσέλθετε τῷ θείῳ λειψάνῳ. τοῦ Ἱεροῦ Παταπίου, οἵ νόσοις τετρυχωμένοι· χάριν ἀναβλύζει γάρ, τῶν ἱαμάτων ἄπασι. τοῖς μετά πίστεως προστρέχουσι.

Δόξα...

προσέλθετε τῷ θει ω λει ψα α

νω του ι ε ρου Πα τα πι ου οι νοσοις τε

τρυ χω με νοι **π**χαριν α να βλυζει γαρ των

ι α μα των α πα σι **Δ**τοις με τα

πιστεως προστρεεχουου σι **π**
π

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἄφράστως τεκοῦσα τὸν Κτίστην, ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσω. ἀνθρώπων Ἀγνή τό γένος· ὅθεν εὐφημοῦμεν σε, ὡς σωτηρίας πρόξενον. τοῖς σε Θεοτόκον κηρύττουσι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

π **Ἄ** φραστως τε κου σα

τον Κτι ιστην εκ της φθο ρας ε λυ τρωσω αν

Φρω πων Α γνη το γε νος **π** ο θεν ευ φη μου

μενσε ως σω τη ρι ας προ ξε νον **Δ** τοις σε

Θε ο το κον κη ρυ υτ του ου σι **π**

Καταβασία.

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Καταβασία.

π **Ο**ρ Φρισω μεν ορ Φρου βα θε

ος και αν τι μυρουτον υμνον προσοισω
 μεν τω Δε σποτη ^π_q και Χριστονο ψομεθα
 δι και ο συ νης η λι ον ^Δ_δ πα σιζω ην α
 να τε ελλοον τα ^π_q

^π_q Χριστος α νεστη εκ νε κρωνθα να α
 τωω θα να τον πα τη η σας ^Δ_δ και τοις εν τοις
 μνη μα σι ζω ην χαρι σα αμε ε νος ^π_q (γ')

^π_q Η να στασο I η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ^Δ_δ ε δω κεν η μιν την
 αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^π_q
 Ιερεύς: "Ετι και έτι, έν ειρήνη τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: Κύριε.

Ιερεύς: “Οτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται σου τό πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς : Ἐλήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὴν Ὡδὴν στ'. Κατῆλθες,
ἐν τοῖς κατωτάτοις. Ἡχος α'. Ο Ειρμὸς.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου. (Δις)

Ωδὴ σ'. Ο είρμὸς π **κ**α τη ηλ θες εν τοις κα

τω τα ατοις της γης π και συ νε τρι ψας μο

χλους αι ω νι ι ους Δ κα το χους πε πε δη

με ε νων Χριστε π και τρι η με ρο ος ως

εκ κη τους I ω νας Η ε ξα νε ε στης του

(Δις)

τα φου π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ,
ἔξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου
μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας
ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

π Ἰο ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δ Φυ λα ζας τα ση μαν τρασω α Χρι στε

+ ε ζη γερ θης του τα αφου **Δ** ο τας κλεις της

Παρ θε νου μη λυ μη να με νος εν τω το κω σου **π**

και α νε ω ζας η μιν Πα ρα δει ει σου τας

πυ λας **π**

Δ οξα τη άγια ἀναστάσει σου, Κύριε.

Сωτέρο μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ώς Θεός, σεαυτὸν ἔκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστη- σας, παγγενῆ τὸν Ἄδαμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

π Ἰο ζα τη α γι α Α ναστασεισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δ Σω τερμουτο ζωντε και α θυτονι ε
ρει ει ον Δως Θε ος σε αυτον ε κου σι ι ως
Δ προσα γα γωντω Πατρι ι συνα νε στη
σας παγ γε νη τον Α δαμ Δ α να στα ας
εκ του ταφου π

Εἶτα ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου. Ἡχος α'
Ωδὴ στ'. Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατήλθεν, ἐκ τοῦ Βυζαντίου σοφέ,
κομιζόμενον δούλαις παλάμαις, τὸ σῶμα τὸ Ἱερόν
σου ποτέ, καὶ ἐν ὄρεσι. Γερανείοις εὐλαβῶς.
κατετέθη παμμάκαρ.

Εἶτα ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου. Ἡχος α'
Ωδὴ στ'. Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπὲρ

η μωνᾶ

Ἄκατη ηλθεν εκ του Βυζαντιου σο

φε κομιζομενον ο σι αις παλα α

μαις τοσωμα το Ι εροονσου πο τε

και εν ορεσι Γερανεις ευλαβως

κατενάντος

κα τε τε ε θη παμ μα καρ^π

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Φυλάξας, ὁ Ζωοδότης Χριστός,
κεκρυμμένον σου τὸ ἄγιον σκῆνος. ἐν τῷ
σπηλαίῳ σοφέ, ἀπεκάλυψεν. ὡς ἡθέλησεν αὐτό,
εἰς ἡμῶν εὔφροσύνην.

π^q Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρεσβευε υπέρ

η μων^Δᾶ

ΔΦυλα αξας ο Ζω ο δοοτης Χριστος

π^q κε κρυμ με νον σου το α γι ον σκη η νος Δᾶ

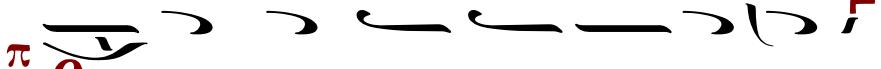
εν τω σπη λαι αι ω σο φε π^q α πε κα λυ

ψεν ως η θε λη σεν αυ το Δᾶ εις η μων ευ

φροσυ νην^π

Δόξα...

Κῶτερ μου, ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου λιταῖς. τὴν παρούσαν ἡμῶν Μάνδραν συντηρεῖ, ἐκ πᾶσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἔχθροῦ, τὰ ἐλέη σου. παρεχόμενος ἡμῖν, ὡς Θεός ἐλεήμων.

Δόξα...
 π̄ Κωτερ μου ταις του σου ο σι ε

ou λι ταις π̄ την πα ρου σαν η μων Μαν

 δρανσυ ντηη ρει Δ̄ εκ πασης ε πι βου λη

 ης του εχθρου π̄ τα ε λε ησου πα ρε χο

 μενος η μιν Δ̄ ως Θε ο ος ε λε η μων π̄

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κυνέχει, νῦν τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, συστροφή παθῶν ποικίλων Παρθένε, ἀλλ' ὅμως πίστει θερμῇ σοι βοώ· τούτων ρῦσαι με καὶ ὀδήγησον Ἀγνή, μετανοίας πρὸς ὅρμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.
 π̄ Κυ νε χει νυν την τα

 πει νηηη μου ψυ χην π̄ συ στρο φη πα θων ποι

κι λων Παρ θε ε νε ^Δ**ἄλλ** ο μως πι στει θερ
 μη η σοι βο ω ^π**ῷ** του των ρυ σαι με και ο
 δη γη σον Α γνη ^Δ**ἄλλ** με τα νοι οι ας προς ορ
 μον ^π**ῷ**

Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου.

Καταβασία.

^π**Ἄκα** τη ηλθες εν τοις κα τω τα α
 τοις της γης ^π**ῷ** και συ νε τρι ψας μο χλους αι
 ω νι ι ους ^Δ**ἄλλ** κα το χους πε πε δη με ε
 νων Χριστε ^π**ῷ** και τρι η με ρο ος ως εκ κη
 τους Ι ω νας ^Γ**ἵ** ε ξα νε εστης του τα φου ^π**ῷ**

π **Χ**ριστος α νεστη εκ νε κρων θα να α

τωω θα να τον πα τη η σας **Δ** και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χαρι σα αμε ε νος **π** **γ'**

π **Δ** να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την

αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **π**

Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων

μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: **C**οί, Κύριε.

‘Ιερεύς: **C**ù γὰρ εἰ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς : **Ἄ**μήν.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.
Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Τὴν τοῦ τιμίου λειψάνου σου εὔρεσιν,
πνευματικῶς ἡ Μονή σου γεραίρουσα, ὕμνεῖ
τους ἀγῶνας σου ὅσιε, καὶ τὴν σὴν χάριν
κηρύττει κραυγάζουσα σὺ εἰ μοῦ προστάτης
Πατάπιε.

·Ο Οἶκος.

Ἄσκητικῶς πολιτευθείς, ἐν κόσμῳ θεοφόρε,
καὶ καθαγνίσας σαυτόν, δι' ἄκρας ἐγκρατείας,
ὑπερκοσμίων δωρεῶν, ὥφθης κειμήλιον, καὶ
Ἀγγέλων ἰσοστάσιος, καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς
ἐν Πνεύματι Ἅγιι· ἐν τῇ χάριτι γὰρ αὐτοῦ
δοξασθὲν τὸ θεῖόν σου λείψανον, ἀφανὲς καὶ
ἄγωστον κατέκειτο ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐν
Γερανείοις τοῖς ὄρεσιν· ἀλλ' ἐπιστὰς ἐν ὅψει
θείᾳ τῷ εὐλαβεῖ Ἱερεῖ, τοῦτο ἀπεκάλυψας καὶ
γνωστὸν πεποίηκας· ὃς ἡ σὴ θεία Μονὴ¹
κατέχουσα, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ τρυφῶσα δωρεῶν
βοᾶ σοι· σὺ εἰ μου προστάτης, Πατάπιε.

Συναξάριον Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ιερομάρτυρος, Ἰανουαρίου Ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου καὶ Φαύστου Διακόνων, Δισιδερίου Ἀναγνώστου, Εύτυχίου καὶ Ἀκουτίωνος.

Στίχοι

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδαν
Ἄπριλιος μὴν εἶδεν ἔκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκούλῳ Σώσσον, ἀλλὰ καὶ Φαῦστον,

Πρὸ κουλεοῦ κύψαντας ἔκτεινε ξίφος.
Δισιδέριος τὴν δέριν δοὺς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.
Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς, Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὔτύχιε, συντμήθητί μοι,
Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Στίχοι

”Ἡδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνος,
Τὴν ἐν ζόφῳ κάθειρξιν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Ἀπολλώ, Ἰσαακίου, καὶ Κορδάτου,

λιμῷ καὶ ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι

Λιμαγχόνην οἶσαντες Ἀθληταὶ δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι δαιμοναγχόνην.

Ζωμοὺς χύτρας σῆς, τοὺς ἴδρωτας Κορδᾶτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἵμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις
Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Μαξιμιανός, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθνηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναῖτου.

Στίχοι

Ἀναστάσιος ἐν Σινᾶ Μωσῆς νέος,
Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.
‘Τρόμωημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἅγιων ἐνδόξων, νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Ὁσιομαρτύρων Ραφαὴλ καὶ Νικολάου καὶ τῆς Ἅγίας Παρθενομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, τῇ 9ῃ Ἀπριλίου, ἐν ᾧ συνέπεσεν ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ

Μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὕσῃ παρὰ τῇ Θερμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

Εἰς τοὺς Ἅγίους Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαον.
Σπίχοι.

‘Ως φῶς ἡμῖν ὥφθησαν Ραφαὴλ μέγα

‘Ομοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμμένοι.

Εἰς τὴν Ἅγιαν Εἰρήνην.

Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι

‘Ημῖν ἥδη ἔγνωσται θαύμασι ξένοις.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνωνύμους.

Καρυῶν ἀθλήσαντες Μονῇ τῇ πάλαι

Τῆς ἄνω ἐπέβητε Μάρτυρες δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Σπίχοι.

Νεύσει θείᾳ δέδοται ἡμῖν παμμάκαρ

Γῆθέν σου τὸ λείψανον θαύματα βρῦον.

Παταπίοιο νέκυς ὅλβῳ θαυμάτων ἡμᾶς ὀλβίζει.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων σου τῶν Ἅγιων, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμάς. Ἄμήν.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν· ἴδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ύμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. (γ')

Ἄναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ
μέγα ἔλεος. (γ')

‘Ωδὴ ζ’. Ὁ Εἱρμὸς. Ἡχος α’.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

‘Ωδὴ ζ’. Ὁ εἱρμὸς $\overset{\pi}{\text{χ}}$ $\overset{\pi}{\text{q}}$ Ο Παι αι δας εκ κα

μι ι νου ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω

πος πα σχει ως θνη τος $\overset{\pi}{\text{q}}$ και δι α πα θους

το θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πειαν

$\overset{\pi}{\text{q}}$ ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε

ος και υ πε ρε εν δο ο ζος $\overset{\pi}{\text{q}}$

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὅπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ως θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθητᾶς εὐηγγελίσαντο.

π Δο ζα τη α γι α Α να στασεισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δ Γυ ναι αι κες με τα μυρων θε ο φρονες

ο πισωσου ε δραμον **π** ον δε ως θνητον με

ταδακρυων ε ζη η τουν **Δ** προσε κυ νη σαν

χαι ρου σαι ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ

στι κον **π** σοις Χριστε ε Μαθηταις ευ ηγ γε λι

Γ
ι σα αν το **π**

Δόξα τη ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτου ἔορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

π Ἅο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε **Δ**

Δ Θα να ατου ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν

Α δου την κα θαι ρε σιν **π** αλ λης βι ο της της

αι ω νι ου α παρ χην **Δ** και σκιρ των τες υ μνου

μεν τον αι τι ον **π** τον μο νον ευ λο γη τον των Πα

π τε ε ρων Θε ον και υ πε ρε εν δο ο ζον **π**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἥμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾧ τὸ ἀχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

π Ἅο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ

ρι ε ^Δ**ἄ**

ἄ **ω**ς ο οντως ι ε ρα και πα νε ορ τος
 αυ τη η σω τη ρι ος ^π**ϙ** νυξ και φω ταυ γης της
 λαμ προ φο ρου η με ε ρας ^Δ**ἄ**της Ε γερ σε ως
 ου σα προ αγ γε λος ^π**ϙ** εν η το α χρο νον
 φως ^Δ**ἄ** εκ τα αφου σω μα τι κως πα σιν ε
 πε ε λα αμ ψεν ^π**ϙ**

΄Ωδὴ ζ' τοῦ Ὁσίου.

Ἴχος α!

΄Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Οσίως τὸν ἀγῶνα τελέσας σου, Πατάπιε
ὅσιε, καὶ πρὸς οὐρανούς, ἀναδραμὼν
χαρμονικῶς. τῶν ὑμνούντων σε προϊστασο
πάντοτε, τὸν μόνον εὔλογητὸν τῶν Πατέρων,
Θεόν ὑμνῶν καὶ Κύριον. (Δίς)

Εἴτα ψάλλομεν

τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.

΄Ωδὴ ζ'. ΄Ο Παῖδας ἐκ καμίνου.

χ̄ — — — — — — —
π̄ Ἄ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ

η μων Ἄ

Ἄ Ο σι ι ως τον α γω ω να τε λε σας

σου Πα τα πι ε ο σι ε και προς ου ρα

νους π̄ α να δρα μων χαρ μο νι κως των υ

μνου ντων σε προ ι στα σο παν το τε ^π_ϙ τον μο
νον ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον υ
Δ (Δίς)
μνων και Κυ υ ρι ι ον ^π_ϙ

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναῖκες εὐλαβεῖς καὶ θεόφρονες, τῷ σκήνει
σου σπεύδουσαι καὶ τὴν ἐξ αὐτού,
προερχομένην δωρεάν, θεοφόρε λαμβάνουσαι
πάντοτε, τὸν μόνον εὐλογητόν τῶν Πατέρων,
Θεόν ἀεί δοξάζουσι.

^π_ϙ **Ἄ**γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
η μων ^Δ**Ἄ**

Δ Γυ ναι αι κες ευ λα βει εις και θε ο φρο
νες τω σκη νει σου σπευ δου σαι και την εξ αυ
του ^π_ϙ προ ερ χο με νην δω ρε αν θε ο φο

ρε λαμ βα νου σαι παν το τε ^π_ϙ τον μο νον ευ λο
 γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον α ει δο ο
 ξα αζουου σι ^π

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Θανάτου μὲν γευσάμενος ὅσιε, τῷ νόμῳ τῆς φύσεως, ἄφθαρτον ἡμῖν, τὸ λείψανόν σου τὸ σεπτόν, ἐδωρήσω παμμάκαρ Πατάπιε. τοῦ Πνεύματος τῇ ἐπιφοιτήσει, χαριτωθὲν ὑπὲρ ἔννοιαν.

π Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπερ
 η μων Δ
 Δ Θα να του μεν γευ σα α μενος ο σι ε
 τω νο μωτης φυ σε ως α φθαρτον η μιν π
 το λει ψα νον σου το σε πτον Δ ε δω ρη σω

παμ μα καρ Πα τα πι ε ^π_q του Πνευ μα τος τη ε
 πι φοι τη η σει χα ρι τω θεν υ πε ερ ε εν
 νοι οι αν ^π_q

Δόξα...

‘**Ω**ς εῦρόν σου τὸ ἄγιον λείψανον. χαρᾶς
 ἐπληρώθησαν, πάντες οἱ πιστοί. Πατάπιε
 θαυματουργέ, καὶ φωναῖς εὐχαρίστοις
 ὀνύμνησαν, τὸν μόνον εὐλογητόν των Πατέρων.
 Θεόν καὶ ὑπερένδοξον.

Δόξα...

^π_q **Ω**ς ευ ρον σου το α α γιον
 λειψανον χα ρας ε πλη ρω θη σαν παν τες οι
 πι στοι ^π_q Πα τα πι ε θαυ μα τουρ γε και φω
 ναις ευ χα ρι στοις α νυ μνη σαν ^π_q τον μο νον ευ
 λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ

πε ρε εν δο ο ζον ^π _q

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Ίάτρευσον ψυχῆς μου τὰ τραύματα. Ἄγνη καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ τῆς τοῦ ἔχθροῦ. τῆς χαλεπῆς λύτρωσαί με Παρθένε κραυγάζοντα· χαῖρε ἡ Βασιλίς τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν βροτῶν προσφύγιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

^π _q Ι α τρευ σον ψυ
 χη ης μου τα τραυ μα τα Α γνη και τους
 μω λω πας και της του εχ θρου ^π _q της χα λε
 πης λυ τρωσαι με Παρ θε νε κραυ γαζον τα ^π _q χαι
 ρε η Βα σι λις των Αγ γε ε λων ^Δ και των βρο
 των προσφυ ρε γι ι ον ^π _q

Καταβασία.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ως θητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ

θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβασία.

¶ Ο Παιαίδας εκ κα μι ι νου
ρυ σα με νος γε νο με νος ανθρωπος πασχειως
θνη τος ¶ και δι α πα θους το θνη τον α
φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πειαν ¶ ο μονος ευ
λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε
εν δο ο ζος ¶

¶ Χριστος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας Δι και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ¶
¶ Δι να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την
αι ω νιον ζωην και με γα ε λε ο ^π ος ^π

Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και
διαφύλαξον ἡμᾶς, δ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας [Υπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς και ἀλλήλους, και
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: Κοί, Κύριε.

Ιερεύς: Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον και δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, και
τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, και
ἀεί, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς: Λαμήν.

Εἶτα Ψάλλομεν τὴν η' Ὡδὴν τοῦ Πάσχα.
Ὕπαγος α'. Ο Εἱρμὸς.

Λῦτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἔορτῶν ἔορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ η'. Ο εἱρμὸς ρ
π
q
Ἄυτη τη νη κλητη η και α
γι α η με ρα Δη μι α των Σαββα α
των η βασι λι ις και κυ ρι α π
ε ορ
των ε ορ τη Δκαιπα νη γυ ρις ε ε στιι
πα α νη γυ ρε ων Δη εν η ευ λο γου ου
ου μεν η Χρι στον εις τους αι ω ω ω
νας π
q

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος

τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς
ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν,
ύμνοῦντες αὐτόν, ως Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

π **Δ**ο ζα τη α γι α Α να στασισου Κυ
ρι ε **Δ**
Δ **Δ**εν τε του και νου της αμ πε λου γεν νη
μα τος **Δ** της θει ας ευ φρο συ υ νης **Δ** εν
τη ευ ση μω η με ρα της ε γερσε ως **π**
βα σι λει ας τε Χρι στου κοι νω νη σωμεν
υ μνουν τες αυ τον ως Θε ον εις τους αι ω
νας **π**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὄφθαλμούς σου Σιών καὶ
ἴδε· ἴδού γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ως
φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης,

καὶ ἔώας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

π Δοξα τη α γι α Α να στασισου Κυ
ρι ε Δ
Δ Ι ρον κυκλωτους ο φθαλμους σου Σι
ων και ι ι δε Δ ι δου γαρη κα σι ι σοι
θε ο φεγγεις ως φωστη ρες π εκ δυσμων και
βορ ρα Δ και θα λασσης και ε ω ας τα
τε κνα σου Δ εν σοι ευ λο γου ουν τα Χρι
στονεις τους αι ω νας π π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα,
τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις,
ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα,
καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

π **Δ**ο ξα τη α γι α Α να στασισου Ku

ρι ε **Δ**

Δ Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και

Πνε ευ μα **Δ** τρι σιν ε νιζο με νη εν υ πο στα

ασεσι φυ σις **π** υ πε ρουου σι ε και υ περ

θε ε **Δ** εις σε βε βα πτι σμε θα **Δ** και σε ευ λο

γουου μεν εις παν τας τους αι ω νας **π**

Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.
Ωδὴ η'. Ἡχος α'. Αὕτη ἡ κλητή.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄυτη ἡ λαμπρά, καὶ ἀγία σου μνήμη,
εὐφραίνει θεοφόρε, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ στίφη,
ἐν ᾧ πάντα τά σὰ, ἀνυμνοῦντες Πατάπιε
σκάμματα, Χριστόν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.
Ωδὴ η'. Ἡχος α'. Αὕτη ἡ κλητή.

χ̄ — — — — — —
 π̄ ἄ γι ε τοῦ Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 — — —
 η μων ἄ
 ἄ ἄ υ τη η λα μπρα α και α γι α σου
 — — — — — — — —
 μνη η μη ἄ ευ φραι νει θε ο φο ο ρε ἥ των Ορ
 — — — — — — — —
 θο δο ξων τα στι φη π̄ εν η παν τα τα

σα **Δ****ᾶ** α νυ μνουντες Πα τα α πι ι ε σκαμ μα
 τα **Δ****ᾶ** Χρι στον υ πε ρυ Ψου ου μεν εις παν τας
 τους αι ω ω ω νας **π****ῷ** (Δις)

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε εὔσεβῶς, Κορινθίων χορεῖαι, δόμοῦ
 καὶ Λουτρακίου, καὶ πάσης τῆς περιοίκου, τῇ
 ἀγίᾳ σορῷ, Παταπίου τοῦ ὁσίου προσπέσωμεν,
 ταύτης ἀνυμνοῦντες, εὕρεσιν τὴν ἀγίαν.

π**ῷ** **Δ****ᾶ** γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 η μων **Δ****ᾶ**

Δ**ᾶ** Δευ τε ευ σε βω ως Κο ριν θι ων χο
 ρει ει αι **Δ****ᾶ** ο μου και Λου τρα κι ι ου **τ****ῷ** και πα
 σης της πε ρι οι κου **π****ῷ** τη α γι α σο

ρω ^Δ**Ἄ**πα τα πι ου του ο σι ι ου ου προ
σπε σω μεν ^Δ**Ἄ**ταυ της α νυ μνου ουν τες ^Δ**Ἄ** ευ ρε
σιν την α γι ι ι αν ^π**ϙ**
Στίχ. ^Δ**Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ύπὲρ ἡμῶν.

^Δ**Ἄ**ρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου πάτερ
καὶ ἴδε, τοὺς πίστει προσελθόντας, ἐν τῷ σεπτῷ
σου σπηλαίῳ, καὶ παράσχου αὐτοῖς, αἰτημάτων
τῶν ἀπάντων τὴν πλήρωσιν, ἵνα σὲ ύμνωμεν,
Πατάπιε παμμάχαρ.

^π**ϙ** ^Δ**Ἄ**γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
η μων ^Δ**Ἄ**
^Δ**Ἄ**ρον κυ κλω τους ο φθαλ μους σου πα
τερ και ι ι δε ^Δ**Ἄ**τους πι στει προ σελ θο ον
τας ^Δ**ἢ** εν τω σε πτω ω σου σπη λαι ω ^π**ϙ** και

πα ρα α σχου αυ τοις αι τη μα των των
 α πα αν τωων την πλη ρω σιν Δι να σε
 υ μνω ω μεν Πα τα πι ε παμ μα α α
 καρ^π

Δόξα...

Πάτερ παντοκράτορ, και Λόγε και Πνεῦμα,
 τρισήλιε Θεότης, τριαδική Μοναρχία,
 προσευχαῖς και λιταῖς, τοῦ ὁσίου Παταπίου
 ἐλέησον, τούς ὑπερψυφοῦντας τὸ ἄρρητόν σου
 κράτος.

Δόξα...

^π_q Πα τερ παν το κρα ατορ και Λο
 γε και Πνε ευ μα Δι τρι ση λι ε Θε ο οτης Δι
 τρι α δι κη η Μο ναρ χι α προ σευ
 χαις και λι ταις Δι του ο σι ου Πα τα τα

πι ι ου ου ε λε η σον ^Δ**Ἄ**τους υ πε ρυ **ψ**ου

ουν τας το αρ ρη τον σου κρα α α τος ^π**ῷ**

Και νῦν... Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀψευδής, τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, καὶ ἔμεινας Παρθένος, μετὰ τὸν ἄφραστον τόκον, Θεοτόκε Ἀγνή· θαυμαστά γάρ καὶ ξένα εἰργάσατο, δέ ἐκ τῶν ἀγνῶν σου, σωματωθείς αἵμάτων.

Και νῦν... Θεοτοκίον.

^π**Ἄ**η τηρ α ψευ δη ης

του Θε ου α νε δει ει **χ**θης ^Δ**Ἄ** και ε μει νας

Παρ **ὕ**ε ε νος ^Γ**ἥ** με τα τον α α φρα στον το

κον ^π**ῷ** Θε ο το κε Α γνη ^Δ**Ἄ**θαυ μα στα γαρ

και **ξ**ε να ειρ γα σα το ^Δ**Ἄ** ο εκ των α

γνωων σου σω μα τω **ὕ**εις αι μα α των ^π**ῷ**

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανήγυρις ἔστι πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ρι ον Δ
Καταβασία. Άντι τη η κλη τη η και α γι
α η με ρα Δη μι α των Σαββα α των

η βασι λι ις και κυ ρι α πη ε ορ των
ε ορ τη Δη και πα νη γυ ρις ε ε στι ι
πα α νη γυ ρε ων Δη εν η ευ λο γου ου
ου μεν Δη Χρι στον εις τους αι ω ω ω

νας

νας π

π

Χριστος α νεστη εκ νε κρων θα να α

τωω θα να τον πα τη η σας Δ και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα αμε ε νος π
(γ')

π
π
π

λα να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν Δ ε δω κεν η μιν την

αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος π
π

Ιερεύς: Ἐτι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: Κοί, Κύριε.

Ιερεύς: "Οτι ηύλογηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς: Λαμήν.

Ιερεύς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὅμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

΄Ωδὴ θ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Σπίχ. Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

΄Ωδὴ θ'. Ὁ εἱρμὸς π Με γα λυνονψ χη η μου

ου τον ε θε λου σι ι ως Δ πα θον τα και

τα φε εν τα α και ε ζα να σταν τα τρι η με

ρον εκ τα φου π η

π Φω τι ζου φω τι ζου π η νε α Ι ε

ρου σα λημ Δ η γαρ δο ζα Ku ρι ι ου ε πι

σε α νε τει λε π χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων ^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο
κε ^Δ εν τη ε γερσει του το οκουου σου^π
Σπίχ. **Μ**εγάλυνον ψυχή μου τὸν
ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν
ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,
καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε,
ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

^π ^q **Μ**ε γα λυνον ψυ χη η μου ου τον ε ζα
να στα αν τα ^Δ τρι η με ρον εκ τα αφου
Χριστον τον ζωο δο την^π

^π ^q **Φ**ω τι ζου φω τι ζου^π η νε α Ι ε
ρουσα λημ^Δ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε^π χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων ^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο
κε ^Δ εν τη ε γερσει του το οκου ου σου ^π^q

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ δ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

“Ω θείας! ὡ φίλης! ὡ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

^π^q **Χ**ριστος το και νον **Πασχα** το ζω ο θυ
τον θυ υ μα ^Δ α μνος Θε ου ο αι αι ρων
την α μαρ τι αν κο σμου ^π^q

^π^q **Ω** θει ας ω φι ι λης ^Δ ω γλυ κυ τα της
σου φω νης ^π^q μεθη η μων α ψευ δω ως γαρ ^Δ

ε πηγ γει λω ε σε σθαι ^π_q με χρι τερ μα των αι
 ω ωνος Χρι στε ^Δ_δ η ηνοι πιστοι οι οι οι αγ
 κυραν ελ πι ι δος ^Δ_δ κα τε χον τες α γαλ λο
 ο με ε θα ^π_q

Сήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
 ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

“Ω θείας! ὡ φίλης! ὡ γλυκυτάτης σου
 φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀφευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω
 ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ
 πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες
 ἀγαλλόμεθα.

^π_q **С**η με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και
 χαι αι ρει ^Δ_δ ο τι Χριστος α νε εστη και
 Α δης εσκυλευ θη ^π_q

^π_q **Ω** θει ας ω φι ι λης ^ν_δ ω γλυ κυ τα της

σου φωνης ^π_q μεθ η μων α ψευδω ως γαρ ^Δ_Δ
 ε πηγ γει λω ε σε σθαι ^π_q με χριτερ μα των αι
 ω ωνος Χριστε ^Δ_Δ η ηνοιπιστοι οι οιοι αγ
 κυ ραν ελ πι ι δος ^Δ_Δ κα τε χον τες α γαλ
 λο ο με ε θα ^π_q

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου
 καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

὾Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ,
 ὡσιοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου
 ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
 Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

^π_q **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι
 συ πο στα του ^Δ_Δ και α δι αι ρε ε του Θε
 ο τη τος το κρατος ^π_q

π̄ ω Πασχατο με ε γα δι και ι ε ρωτα
 τον Χριστε π̄ ω σο φι α και Λο ο γε δ̄
 του Θεου και δυ να μις π̄ δι δουη μιν εκτυ πω
 τε ρον δ̄ σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α
 νε σπε ε ρω δ̄ η με ρα της βα σι λει ει
 α ας σου π̄

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη,
 χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Γίὸς ἀνέστη
 τριήμερος ἐκ τάφου.

὾ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἴερώτατον Χριστέ,
 ὡσιοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου
 ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
 Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

π̄ ω Χαὶ ρε Παρθε νε χαι αὶ ρε χαι ρε ευ λο

— τοιούτοις οὐδείς
 γη με νη ^Δχαι ρε δε δο ζα σμενη σος
 γαρ γι ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ
 τα φου^π

^π (ω) Πασχατο με ε γα ^υδι και ι ε ρωτα
 τον Χριστε^π ω σο φι α και Λο ο γε ^Δδι^π
 του Θε ου και δυ να μις^π δι δου η μιν εκτυ πω
 τε ρον ^Δσου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α
 νε σπε ε ρω ^Δη με ρα της βα σι λει ει
 α ας σου^π

Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου. Ἡχος α'
Ωδὴ θ'.

Φωπίζου, φωπίζου.

Μεγάλυνον ψυχή μου Πατάπιον τὸν θεῖον,
τὴν εὔρεσιν τιμῶσα. τοῦ θείου αὐτοῦ σκήνους.

Φαιδρύνεται πάτερ. ἡ σῆ Μονὴ^η
πνευματικῶς. τὸν σὸν ἄγιον σκῆνος ἐν τοῖς
κόλποις ἔχουσα. ἦν σαῖς λιταῖς διατήρει ἀεί,
πάσης ὀργῆς, καὶ πάσης ἀνάγκης, θεῖε Πατάπιε
ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλομεν
τὸν Κανόνα τοῦ Ἅγιου Παταπίου.
Ωδὴ θ'. Φωπίζου, φωπίζου.

π ^χ **Μ**ε γα λυ νον ψυ ^{χη} η μου Πα τα πι ον
τον θει ει ον ^Δτην ευ ρε σιν τι μω ω σα
του θει ου αυ του σκη η νους ^π ^χ
π ^χ **Φ**αι δρυ νε ται πα τερ ^π ^χ η ση Μο νη
πνευ μα τι κως ^π τον σον α γι ον σκη η νος

εν τοις κολποις εχουσα ^π_q ην σαις λι ταις δι α
τη ρει α ει ^Δ_λ πα ασης ορ γης και πα σης
α να αγκης ^Δ_λ θει ε Πα τα πι ε α ατρωω
τον ^π_q

Μεγάλυνον ψυχή μου Πατάπιον τὸν θεῖον,
τὴν εὔρεσιν τιμῶσα. τοῦ θείου αὐτοῦ σκήνους.

὾θείας ἀρρήτου! ὡς ὑπέρ λόγον καλλονῆς!
ἥς αὐτόπτης τυγχάνεις ἐν ὕψιστοις ὅσιε· ὅθεν
ἀεὶ ἐκδυσώπει Χριστόν, δοῦναι ἡμῖν, ἀφεσιν
πταισμάτων, Πατάπιε τοῖς τιμῶσί σε.

^χ
^π_q **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη η μου Πα τα πι ον
τον θει ει ον ^Δ_λ την ευ ρε σιν τι μω ω σα
του θει ου αυ του σκη η νους ^π_q

^π_q **Ὦ** θει ας αρ ρη η του ^γ_λ ω υ περ λο

γον καλ λο νης ^π_q ης αυ το πτης τυγ χα α νεις
 Δ εν υ ψι στοις ο σι ε ^π_q ο θεν α ει εκ δυ
 σω ω πει Χριστον ^Δ_λ δου ου ναιη μι 1 1 1v α
 φε σιν πται σμα α των ^Δ_λ Πα τα πι ε τοις τι μω
 ω σι 1 σε ^π_q

Δόξα...

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου
 καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

“Ω Πάσχα τὸ θεῖον, οὗ ἡξιώθης μετασχεῖν,
 μεταστὰς τῶν γηίνων πρὸς τὰ ἄνω “Οσιε καὶ
 νῦν Χριστῷ, παρεστὼς ἐν χαρᾷ αἴτει ἡμῖν,
 ἀφεσιν πταισμάτων, καὶ φωτισμοῦ ἀἄλου
 μέθεξιν.

Δόξα...

^π_q **Μ**ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου
 της τρισυ πο στα του ^Δ_λ και α δι αι ρε ε

του Θεού της τοκρατος ^π_q

π ^π_q (ω) Πασχατο θει ει ον ^γ_δ ου η ξι ω

θης μετασχειν ^π_q με τα σταστων γη ι ινων

Δ προς τα α νω ο σι ε ^π_q και νυν Χριστωπα

ρε στωως εν χαρα ^Δ_δ αι αιτει η μι ι ι ν

α φε σιν πται σμα α των ^Δ_δ και φω τι σμου α

υ λουου με ε θε ε ξιν ^π_q

Και νῦν...

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη,
χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Γίδες ἀνέστη
τριήμερος ἐκ τάφου.

Ὕψιστου ως Μήτηρ, καὶ ἀειπάρθενος Ἄγνη,
παρρησίαν μεγίστην τῷ Γίῳ σου ἔχουσα, αἴτει
ἡμῖν, Θεοτόκε ἀεὶ, λύσιν παθῶν, καὶ φωτὸς
ἀὕλου. τὴν μετοχὴν ἰκετεύομεν.

Καὶ νῦν.

π ἔχαι ρε Παρθε νε χαι αι ρε χαι

ρε ευ λο γη με νη ἀχαι ρε δε δο ξα σμε

νη σος γαρ γι ος α νε ε στη τρι η με

ρος εκ ταφου **π**

π Υψιστου ως Μη τηρ **π** και α ει παρ

θε νος Α γνη **π** παρ ρη σι αν με γι ιστην

τω γι ω σου ε χου σα **π** αι τει η μιν Θε ο

το ο κε α ει ἀ λυ υ σιν παθω ω ωων και

φω τος α υ υ λου **π** την με το χην ι κε

τε ευ ο ο μεν **π**

Ο Ὅαγγελος ἐβόα τὴ κεχαριτωμένη, Ἅγνη Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς γίδος ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

π^q Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι
 τω με ε νη Δ^Δ Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
 λιν ε ρω χαι αι ρε Δ^Δ ο σος Γι ος α νε ε
 στη τρι η με ρος εκ τα φου π^q

Καταβασία.

π^qΦω τι ζου φω τι ζου π^q η νε
 α Ι ε ρου σα λημ Δ^Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι
 ι ου ε πι σε α νε τει λε π^q χο ρευ ε νυν και α
 γα αλ λου Σι ων Δ^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε
 ο το ο κε Δ^Δ εν τη ε γερ σει του το ο

κούουσου ^π_q

Χριστος α νεστη εκ νεκρων θα να τω

θα να τον πα τη η σας ^Δ_λ και τοις εν τοις μνη
μα σι ζω ην χαρι σα αμε ε νος ^π_q (γ')

λ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ^Δ_λ ε δω κεν η μιν ^Δ_λ την
αι ω νιον ζωην και με γα ε λε ο ο ος ^π_q
Ιερεύς: "Ετι και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐκυριώτερον τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Χορὸς: Κοί, Κύριε.

Ιερεύς: Ὁτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς: Λαμήν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.
Ὕχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ως θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἐξαποστειλάρια

Ὕχος Δι

Ἄρεται οὐ πνωσας ως θνητος τος ο Βασιλευς ευς και Κυριος τριημερος εξανεστης Αδαμ εγειρας εκ φθορας και καταργησας θανατον Πασχα της α φθαρσιας τη η ριον

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Όσιου.

Ὕχος β'. Σαρκὶ ὑπνώσας ως θνητός...

Σαρκὸς σου Πάτερ τὰς ὁρμάς. ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, καὶ φωτισμοῦ οὐρανίου, τὴν σὴν ψυχὴν ἐπλήρωσας· διό σε μακαρίζομεν. Πατάπιε θεόφρον. τελοῦντες τὴν σὴν μνήμην.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου,
ὅμοιον.

τῷ
 Δ **С**αρκὸς σου Πάτερ τὰς ὁρμάς α σκη
 τι κωως ε νε εκρωσας και φω τι ι
 σμου ουουρανι ι ου τηνσηνψυχηην ε
 πληηρωσας δι ο σε μα ακαρι ι ζο
 μεν Δ Πατα πι ε ε θεο ο φρον Δ τε λουν
 τες τηνσηνμνηηη μην Δ

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θηνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἄδαμ ἐγείρας ἐκ φθιρᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Καὶ πάλιν τὸ τοῦ Πάσχα.

καρ^Δ κι υ πνω σας ως θνη τος^Δ ο Βα
 σι λε ευς και Κυ υ ρι ος⁶ τρι η με ρος ε ξα
 νε ε στης^Δ Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας
 και⁶ κα ταρ γη η σας θα α να τον^Δ Πα
 σχα της α φθαρ σι ας^Δ β' χορός^Δ του κο σμου
 ουσω τη η ριον⁶

Εἰς τούς αἴνους.

Ἅγιος Ἡ Γα

χ
τί Πα α α α σα α πνο ο η η η ρι αι
νε σα α α α ατω το ον Κυ υ ρι ι ι
ι ι ο ον π αι νει τε ε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α
α νω ω ων αι νει ει ει ει τε α αυ το ο
ον ε εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι ι
στοι οις π σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε
ω ή

τί Ηι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε
λοι οι οι α α α αυ του ου π αι νει ει ει ει

τε ε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ
 να α α μει εις α αυ του ^χσοι πρε πει υ
 μνο ος τω ω Θε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον.
 Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ
 μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ
 ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἔσταυρώθη δι’ ἡμᾶς,
 καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ
 σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

^χ
^χ **Τ**ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ
 γρα πτον ^χδο ξα αυ τη ^χ ε σται πα σι τοις ο
 σι οις αυ του

^π
^π **Δ**ευ τε πα αν τα τα ε θνη ^χ γνω τε

του φρικτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν ^π
 Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ^χ^q ο εν αρ
 χη η Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας ^χ^q και
 ε κων ε τα φη ^π^q και α νε στη εκ νε
 κρων του σω σαι τα συμ παντα αυ το ον προ
 σκυ νη η σω μεν ^ρ

Λινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
 αὐτοῦ.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ
 φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς
 ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν
 αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἥν
 ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

^χ
^ρ **Ἄ**ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι

οις αυ του ^χ_ῷαι νει τε αυ τον ενστε ρε ω

ματιτηςδυ να μεωςαυτου ^π_ῷ

^π_ῷ **Ἄ**ι η γησαν το παν τα τα θαυ μα σι

α οι φυ λακες σου Ku u ρι i ε ^π_ῷ αλ λα

το συ νε δρι ον της μα ται ο τη τος πλη ρω

σαν δω ρων την δε ^ξ_ἱ αν αυ των κρυ πτειν ε

νο μιζον την α να στα σι ιν σου ^π_ῷ ην ο κο

σμος δο ^ξ_ἱ α ^ζ_ἱ ε ^λ_ῃ η σονη μας ^ρ_ἱ

Ἀινεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταις δυναστείαις αύτοῦ,
αἰνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αύτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς
Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ
Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθεν, εὗρεν Ἀγγελον
ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἴματίοις

ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὅδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἄντι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του ραι νει τε αυ τον ρικα τα το
πληθος της με γαλωω συνης αυ του π_q

Χα ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται ρι της
α να στασεως την πει ραν ει λη φο ο τα π_q Μα
ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε πι το μνη
μα ηλθεν ρ ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον
κα θη με νον ρ τοις ι μα τι οις ε ζα στρα
πτον τα και αι λε γο ον τα π_q τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα α των νε κρων ^χ ^χ ουκ ε στιν
ω δε αλλ' ε γη γε ε ερ ται ^χ κα θως ει πε
προ α γωνεν τη Γα λι λαι αι α ^χ ^χ

Εἰς τοὺς Αἴνους. Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῷ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως,
Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, τοῦ τιμίου σου σκήνους,
τὴν εὔρεσιν τιμῶμεν χρεωστικῶς, θεοφόρε
Πατάπιε· ὅτι αὐτό ἡμῖν δέδωκας θησαυρόν,
ἀνεξάντλητον τῆς χάριτος.

Τοῦ ὁσίου.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπίχος. \tilde{x} — — — — —
 π $\ddot{\alpha}$ ι νει τε αυ τον εν η χω

— — — — — — — —
 σ αλ πι γ γος $\ddot{\alpha}$ Δ αι νει τε αυ τον $\ddot{\alpha}$ Δ εν ψαλ τη

— — — — — —
 $\ddot{\alpha}$ ρ ι ω και κι $\ddot{\alpha}$ α ρ α $\ddot{\alpha}$

— — — — — — — —
 $\ddot{\alpha}$ **Τ**η λαμπροφο ρω η με ε ρα της **Α** να

— — — — — — — —
 σ τα σε ως π **Χ**ρι στου του Ζω ο δο του του

τι μι ου σου σκη νους π[¶] την ευ ρε σιν τι μω
 μεν χρε ω στι κως Δ^Δ θε ο ο φο ο ρε Πα
 τα πι ε π[¶] ο τι αυ το η μιν δε δω κας
 θη σαυ ρον Δ^Δ α νε ξαν τλη τον της χα α ρι ι
 τος π[¶]

Στίχ. Λινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

Τῷ εὐλαβεῖ πρεσβυτέρῳ ἐπιφανεὶς
 μυστικώς, τοῦ θείου σου λειψάνου, ἐφανέρωσας
 πάτερ, τόν τόπον οὗ ἦν πάλαι ὑπό τὴν γῆν,
 κεκρυμμένον Πατάπιε, ὃ ἀνευρὼν ἐναπέθετο ὡς
 πηγήν, τῇ μονῇ σου ἀγιάσματος.

π[¶] Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω Δ^Δ αι νει τε αυ το ον ζ[¶] εν χορ δαι αις
 και ορ γα α νω Δ^Δ

χ̄ — — — — —
 Δ̄ ḏ̄ τω ευ λα βει πρεσβυτε ε ρω ε πι φα
 νεις μυ στι κως π̄ του θει ου σου λει ψα νου ε
 φα νε ρω σας πα τερ π̄ τον το πον ου ην πα λαι
 υ πο την γην Δ̄ κε κρυ υμ με ε νον Πα
 τα πι ε π̄ ο α νευ ρων ε να πε θε το
 ως πη γην Δ̄ τη μο νη σου α γι α α σμα α
 τος π̄

Στίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εύήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν σήν μονὴν ἀεὶ σκέπε, πάτερ Πατάπιε, ἐκ πάσης ἐπηρείας, καὶ ποικίλων σκανδάλων, πάσι τοῖς ἐν πίστει δὲ τῷ σεπτῷ, προσιοῦσι λειψάνῳ σου, δίδου ὑγείαν καὶ ἵασιν τῶν παθῶν, ψυχῆς ἄμα καὶ τοῦ σώματος.

π^q Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις Δ^Δ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γμου Δ^Δ πα σα πνο η αι νε σα τω
 τον Ku ρι ον Δ^Δ

Δ^Δ Την σην μο νην α ει σκε ε πε πα τερ
 Πα τα πι ε π^q εκ πα σης ε πη ρει ας και
 ποι κι λων σκαν δα λων π^q πα σι τοις εν πι στει
 δε τω σε πτω Δ^Δ προ σι i ου ου σι λει
 ψα νω σου π^q δι δου υ γει αν και i
 α σιν των πα θων Δ^Δ ψυχης α μα και του
 ουσω ωμα α τος π^q

Σπιχηρὰ τοῦ Πάσχα.
Ἅγιος πλ. α'

Σπίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Εἶτα τὰ Σπιχηρά τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν σπίχων αὐτῶν.

Ἅγιος λαὸς —

χ̄ να στη τω ο Θε ος και δι α
σκορ πι σθη τω σαν οι εχ̄ θροι αυ του ḥ̄ και
φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ του ḫ̄
οι μι σουντες αυ τον ḥ̄

Η^χ Πα σχα + ε ρον η μιν ση η η
 με ρον α να δε δει κται Η^χ Πα σχα και νον
 Α γι ον Η^χ Πα σχα μυ στι κον Η^χ Πα σχα παν
 σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω
 Η^χ Πα σχα α μω μον Η^χ Πα σχα με ε γα
 Η^χ Πα σχα των πι στων Η^χ Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι ξαν Η^χ Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους Η^χ

Σπίχ. Ή^χ ος ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς
εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου,
χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα
Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ώς
νυμφίον προερχόμενον.

χ
χως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
χως τη κε ται κη ρος ρ α πο προσωπου πυ
ρος ρ

χ
χευτε α πο θε ας Γυναι κες ευ αγ γε
λι στρι αι ρ και τη Σι ων ει πα τε Δε χου
παρη μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να
στα σε ως Χρι στου ρ τερ που χο ρευ ε υ
και α γα αλ λου ρ I ε ρου σα λημ ρ τον Βα
σι λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ
του μνη μα τος ρ ως νυμ φι ον προ ερ χο με
ε νον ρ

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήτωσαν.

Ἄι Μυροφόροι γυναικεῖς, ὅρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἀγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

χ ν ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
χ q Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω
˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
λοι α πο προ σω που του Θε ου ρ q και οι δι
˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
και οι εν φραν θη τωσαν q

χ q Α i Mu ρo φo ρoi γu νai κeς o oρ θrou
βa θe e oς ˘ ε pi σta σai πroς t o μnη η
˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
μa tou Zω o δo t ou q ε u ron Aγ γe λo n e pi

τον λι θον κα θη με νον ^χ_ϙ και αυ τος προσ
 φθεγ ξα με νος αυ ταις ου τως ε λε γε ^χ_ϙ Τι ι ζη
 τει τε ^χ_Ϙ τον ζων τα με τα α των νε κρων ^χ_ϙ τι ι
 θρη νει τε ^χ_Ϙ τον α φθαρ τον ως εν φθο ρα ^χ_ϙ α πελ
 θου ου σαι κη ρυ ξα τε ^χ_ϙ τοις αυ του ου
 Μα θη ταις ^χ_ϙ

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
 ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα,
 Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν
 χαρᾶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα
 λύτρον λύπης καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον
 ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ
 Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε
 Ἀποστόλοις.

χ τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ
 κ ρ ς τη η η με ρα ην ε ποι η
 σεν ο Κυ ρι ος κ α γαλ λι α σω με θα
 κ + τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ
 και ευ φραν θω μεν εν αυ τη κ
 π α σχατοτερπνον π α σχα Κυ ρι ου π α
 σχα κ π α σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε
 τει λε κ π α σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι
 π τυ ζω με θα κ ω ω ω π α σχα λυ τρον
 λυ πης και γαρ εκ τα φου ση με ρον κ ω σπερ
 εκ π α στου εκ λαμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α
 χα ρας ε πλη σε λε γων κ Κη ρυ υ ζα τε Α
 πο στοο ο ο ο λοις κ

Εἰς τούς αἵνους
Δόξα... Ἡχος πλ. α'

Ἡχος πρὸς Πατέρα
 Πάπα Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω Δῆκαι
 Αγίᾳ ω ω ω Πνεύμα α α τι
 πρὸς

Την α αγ γε λἱ κη η η σου ου ζω
 ω η η ḥ δο ξασας τον Κυριιον ḥαγ γε
 λἱ κων χα α α ρι ι ι των η ζι ω ω ω
 σαι Δῆ Πατα α πι ι ε ε ο ο ο σι
 ε ζω κο σμου και σα αρ κο ος
 γα α α αρ ε ε γε ε ε νου ḥ τη συ ντο
 νω α α α σκη η η σει Δῆ του α ο ρα

του εχθρου ^χκα θε λων τα α αβου λε ε ευ
 μαα α α τα ^π ο θεντο θει ο ονσου ου λει
 ει ει ψαα α α νον ^χχα ρι τω θεν θει ω
 Πνευμαα α τι ^Δ χα ρι ιν α φθονο ο ο ον
 πηη γα α α ζει ^χκαι ι α ματωων δρο
 ο ο σον ^Δ τοι οις φλε γο με ε νηηης
 τοις πα α α α θεε ε ε σιν ^π αλ λα
 πρεσβευ ε δε ε ο ο ο με ε ε ε θα ^χ
 πατερτω ε λεη μονιιι Λοοο γω
^Δ ε λεη θη ναι τα ας ψυ χα ας ηη
 μω ω ω ων ^Δ

Καὶ νῦν... Αἴνων.
Ὕχος πλ. α'.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν

Ἄναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν.

Ὕχος πλ. α'

καὶ εἰς τοὺς αἱ αἱ ω ω νας τῶν αἱ ω ω
ω νωων Α α αμην π
ἡ να στα α σε ως η με ε ε ε
ρα και λαμ πρυν θω ωω με ε εν τη πα α
νη γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η η η
λους πε ρι ι πτυ υ ξω ω ω ω με

ε ε ε θα ^π_q ει πω με ε ε εν α δελ φοι ^χ_q
 και τοις μι σου ου' ου σι ιν η η η μας ^Δ_δ
 Συγ χω ρη η σω ω μεν ^Δ_δ πα α α αν
 τα α τη Α α να στα α α α σει ^π_q και αι
 ου ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω μεν ^ρ_χ
 Χριστος α νε στη η εκ νε ε κρω ω ων ^γ_η
 θα να α τω ω θα α α να το ον πα τη
 η η η σας ^χ_q και τοις ε εν τοις μνη η
 μα α α σι ^π_q ζω ω ην χα α ρι σα α
 με ε νο ο ο ος ^Δ_δ
^Δ_δ Χριστο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να ατω ^Δθα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ος ^χ^η

Τό τρίτον.

^χ^ηΧριστο ος α νε ε στη η ε εκ
 νε κρω ω ων θα να ατω ^Δθα α να α το
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις
 εν τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ος ^π

Καὶ ἀρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γιοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τό τρίκηρον ἀνημένον καὶ θυματό,
θυμᾶ πρό τῆς ἀγίας Τραπέζης φάλλων τό:

Ἄχος πάρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω Δ θα α να α το οον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι π ο χορός π ζω ω ην χα
 ρι σα α αμε νο ος ς

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην ζωήν χαρισάμενος φάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Σπίχους
καθ' ἕκαστον δὲ Σπίχον φάλλεται ὄμοιώς
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Χριστός Ἀνέστη ..

Στίχ. α'. Ἄναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπι-
σθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὦς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὗτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Λῦτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

χ ḥ χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να ατω ḥ θα α να α το οον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι π̄ ζω ω ην χα ρι
σα α αμε νο ος ς

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἰερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας...**

Ο Χορὸς: **Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν
χαρισάμενος.**

Ιερεύς: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον.**

Ιερεύς: **Ὕπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Ὕπέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Ὕπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Ὕπέρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Ὕπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Ὕπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: ‘Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ιερεύς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Χορὸς: Σοὶ Κύριε.

‘Ιερεύς: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορὸς: Λαμήν.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἄχος πᾶς Νη

1. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε ε η σον Ἀ
2. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
3. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
4. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
5. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
6. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον Ἀ

ΕΤΕΡΑ

1. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
2. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
3. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχυ ρι ε ε λε η η σον Ἀ

4. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ η̄ σ̄ ο̄ ον̄ ḥ̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σο̄ ον̄ ḥ̄
5. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ η̄ σον̄ π̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ λε̄ ε̄ η̄ σον̄ π̄
6. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ ε̄ η̄ σον̄ δ̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ λε̄ ε̄ ε̄ η̄ σον̄ δ̄
7. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σον̄ ḥ̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σον̄ ḥ̄
8. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σον̄ ᾱ Δ̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σον̄ ᾱ Δ̄
9. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σον̄ ḥ̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σον̄ ḥ̄
10. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ λε̄ ε̄ η̄ σον̄ π̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ λε̄ ε̄ η̄ σον̄ π̄
11. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ ε̄ η̄ σον̄ ν̄
δ̄ Κῡ ρῑ ε̄ ε̄ λε̄ ε̄ ε̄ η̄ σον̄ ν̄
12. ν̄ ḥ̄ τ̄ ο̄ + ḥ̄ λ̄ ε̄ ε̄ δ̄
δ̄ Κοικῡ ρῑ ε̄ δ̄
'Ανπίφωνον α'.

Σπίχος α! Άλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σωτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἅγιος Διόνυσος

Σπίχ. α'. ἔλαζαζατε τωρικού ρι

ω πασαη γη

Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου Σω
τερ σωσονημας

Σπίχος β! Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (Ξε' 2)

Ταις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ νόμῳ μα
τι αυτοῦ δο τε δο ζαν εν αι νε σει
αυτοῦ

Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου Σω

τερ σωσονημας ⁶

Σπίχος γ! Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου
ψεύσονται σε οἱ ἔχθροι σου. (**Ξε' 3**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. γ'. ^χ πα τε τω Θε ω ως φο
βε ρα τα ερ γα σου ^Δ εν τω πλη θει της
δυ να με ως σου ψευ σον ταισε οι εχ θροι
σου ^Δ

^χ ^Δ **Τ**αῖς πρε σβει αις της Θε ο το κου ^{Σω}
τερ σωσονημας ⁶

Σπίχος δ! **Π**ᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὄνόματι
σου Ὦψιστε. (**Ξε' 4**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. δ^ν.

Πα σα η γη προσκυ νη σα

τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

τω σαν δη τω ο νο μα τι σου ψι

στε

Δ
Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ
Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου

Σω τερ σωσον η μα α ας

Αινπίφωνον Β'.

Ἔχος β'. Ψαλμὸς ἔστ' (δρος).

Σπίχος α'. Ό Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ἔστ' 2)

Κῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Αινπίφωνον β'.

Σπίχ. α'. Ἡ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, καὶ ευ λο γη σαι η μας και ευ λε η σαι η μας

μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και ε λε η σαι η μας

Κῶσον η μα ας Γί ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου i α

Σπίχος β! Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Κῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. β! Χ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄
Ἄ·Του γνω ναι εν τη γη την ο

Δ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄
δον σου Ἄ· εν πα σιν ε θνε σι Ἄ· το σω τη ρι

Δ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄
ον σου Ἄ·

Ἄ· Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄
Κω σον η μα ας Γι ε Θε ου Ἄ· ο α
Δ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄
να στας εκ νε κρων Ἄ· ψαλ λον τας σοι αλ λη

Δ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄
λου ι α Ἄ·

Σπίχος γ! Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.
(Ξστ' 4)

Κῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. γ! Χ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄ Κ̄
Ἄ· Ε̄ ζο μο λο γη σα σθω σαν

σοι λα οι ο Θε ος ε ζο μο λο γη

σα σζωσαν σοι λα οι παντες

χ ρωσον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Σπίχος δ' Εύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
(ξστ'8)

Κῶσον ἡμᾶς γίε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. δ' ρωσον η μας ο Θε

ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα

τα πε ρα τα της γης

χ ρωσον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ^Δψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α ^Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο μονογενῆς Γίὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,* σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,* θανάτῳ θάνατον πατήσας,* εἴς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,* σῶσον ἡμᾶς.

^ΔΔοξα Πατρι και Γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι ^Δ

^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων Α μην ^Δ

Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο τοκου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε
 ναν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χριστε ο Θε
 ος θα να α τω θανατον πατη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο
 ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω
 Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἄνπιφωνον Γ'.

Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς ΞΖ' (67ος).

Ἡχος λῷ πα

Σπίχος α'. Ἀναστήτω δὲ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἵ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ
ψυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
αὐτόν. (Ξξ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Ἄνπιφωνον γ'.

Ἡχος λῷ πα

Σπίχ. α'. χ̄ να στη τω ο Θε ος και
δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ
του ρ̄ και φυ γε τω σαν α πο προσω που αυ
του Δ̄ οι μισουνταις αυ τον ρ̄
χ̄ Χ̄ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να ατω ^Δθα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ος ^χη

Σπίχ. β'. Ὦς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ώς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

Σπίχος γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Σπίχ. γ'. ου τως α πω λουν ται οι α
 μαρ τω λοι ^χη α πο προ σω που του Θε ου ^χη
 και οι δι και οι ευ φραν θη τωσαν ^χη

Σπίχ. δ'. Λὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να ατω ^Δθα α να α το οον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ^πζω ω ην χα ρι
σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο ο ος ^πο

Εἰσοδικὸν. Ὁχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς,
τὸν Κάλλουν αὐτοῖς).

Σοφία. Ὁρθοί.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον
ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα

Ὕχος Φεβρουάριος Δι

Ἐν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε
τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ
Σω ω σον η μα αις Γι ε Θε ου ο α να
στας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λου
ι α

Ἀπολυτίκιον. Ὁχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Ἅγιος πᾶντας

Ἄγιος πᾶντας
 Ἡρίστος ανεστη εκ νεκρῶν ων θάνατων
 πάτην ησαν από τον οντοτήτων
 τοιούτους μνήματα σιγάνης
 σαμανούς οικούσιον

Άπολυπίκιον τοῦ Ὁσίου
Ἅγιος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἄγιος ἡ Πατέρες
πρὸς θεόντων σε πτουσου λειψάνου α
νυ μνουντες την ευρε σιν ἀνεν ω δαις τε
και υ υμνοις θεοο φοορε Πατα πι ε
πρόδο ζα ζομεν Χριστοντον δι αυτου παρε
χονται α σεις τοις πιστοις και λυτρου με
νον κινδυ υ νων και πει ρα σμων δι τους ευλα
βως βοων τας σοι πρόδο ζα τω δε δω κοτι σοι
ι σχυν δο ο ζα τω σε ε στε φα νωσαν
τι δι δο ζα τω ε νερ γουν τι δι α σου
πασιν ι α αμαα τα πρ

Ἡ Υπακοή τοῦ Πάσχα Φαλλομένη ὡς Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος ἀ Δι προ λα βου σαι τον ορθρον αι
 πε ρι Μα ρι αμ και ευ ρου σαι τον λιθιον
 α πο κυ λι σθιεν τα του μηνη μα τος 6 η
 κου ον εκ του Αγ γε λου τον εν φω τι α
 ι δι ω υ πα αρ χον τα με τα νε κρων
 τιζη τει τε ως ανθρω πον 6 βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο
 σμω κη ρυ υ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι
 ος 6 θα να τω σας τον θα α να τον 6 ο τι
 υ παρ χει Θε ου Υι ος 6 του σωζον τος το γε
 νος των ανθρω πω ω πων 6

Κοντάκιον. Ἡχος δ^ν.

Ἡχος δ^λ Δι

Ἐ^Δι καὶ εν τα φω κα τηλ θεις α θα α
να τε ^Δαλ λα του Αδου κα θει λεις την δυ να
μιν ⁶ καὶ α νε στης ως νι κη της Χριστε
ο Θε ος ^Δγυ ναι ζι Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα
με νος χαι αι ρε τε ^Δκαι τοις σοις Α ποστολοις
ει ρη νην δω ρου ου με νος ⁶ ο τοις πε σου ου
σι ^ζ πα ρεχωνα να αστασι + ^ν i iv ^Δ

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ

Ἄχος ἡ πά

πρὸς τὸν Θεόν σοι εἰς Χριστον ε ε βαπτί

σθητή τε ε ε Ἰησοῦ στο όν ε ε νε

δυ υ υ υ σα α α σθε ε αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π (Δις)

Τό τρίτον πρὸς ο σοι οι εἰς Χριστού

ε ε βαπτίσθητη τε ε ε Ἰησοῦ στο όν

ον ε ε νε δυ υ σα α σθε ε Αλ λη λου

ου ου ου ι ι ι ι α π

πρὸς ζα Πατρικαὶ γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Ἰ

καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αὶ ω ναῖς
 Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην Δ
 τωναι ω νων α μην Δ

Δ Χρι ἵ στο ο ο ον ε ε νε δν υ σα
 Δ Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε δν υ σα

α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ἱ ἱ ἱ ἱ
 α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ἱ ἱ ἱ ἱ

α π
 α π

π ί ε ε ε Δ υ υ υ υ υ υ να α
 π ί ε ε ε Δ υ υ υ υ υ υ να α

α γα α α α α μι ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ ο
 α γα α α α α μι ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ ο

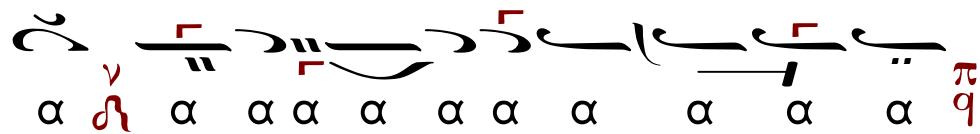
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει εις Χρι στο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει εις Χρι στο ο

ο ο η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ε βα α πτι ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ
 ον ε βα α πτι ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ ἱ

Ἡ ε ε βα πτι ι ε ε ε βα πτι ι σθη η τε ε ε
 ε λε ε ε ε ε ε π ρ χριστο ο ο ο
 ον ζ ε ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ σα α α ε ε νε ε ε δυ υ υ
 υ υ υ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Α α α ρ α α α αλ λη η η η η η
 η η λου ου α αλ λη λου ου ι ι ι α
 α α α α α α α α α α α α

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΟΣΙΑΚΟΝ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ δσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. (γ'). Ἡχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,

ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ Ἐξαρέπως πρὸ α αγ γε λο ο ο ος
 ε ε ε βο ο ο ο α α τη η Κε ε
 χα ρι ι τω ω ω με ε ε νη η Δ
 Α α α γνη η η Πα α αρ θε ε νε ε χαι
 αι αι αι ρε ε καιαι πα λιν ε ε ε ρω χαι αι
 αι ρε ε Δ ο σο ος Υι ο ος α νε
 ε ε ε ε στη η τρι η η η η με
 ρο ο ο ος ε ε εκ τα α α α α α φου π
 Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ι ζου
 ου Δ η νε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου
 σα α α λη ημ π η γαρ δο ξα Κυ ρι ι

ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε
 α νε ε ε τει ει ει λε ε ^π_ϙ χο ο ο ρευ
 ε νυ υ υ υ υ και αι αι α γα
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων ^Δ_ᾶ συ υ υ
 υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
 ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
 ε ^Δ_ᾶ εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
 ο ο ο κου ου ου σου ου ου ου ^π_ϙ

KOINΩNIKON TOY ΠΑΕΧΑ

Ὕχος πάρα

Ἄλλοι πάρα μα χρι ι ιστου ου φέμε τα λα α
 βε ε τε ε ε ε φίπη γη η ης Δά α θα
 να α του φί γε ε ευ σα α α α σθε
 ε ε ε φί

Σπίχος. Χρι ι ιστου ου φί Σης

Χριστε ε Α να στα σε ως φί

Ἄλλοι πάρα μα χρι ι ιστου ου φέμε τα λα α
 βε ε τε ε ε ε φίπη γη η ης Δά α θα
 να α του φί γε ε ευ σα α α α σθε
 ε ε ε φί

Σπίχος. χ̄ ν̄ τ̄ σ̄ π̄ τ̄ σ̄ μ̄ λ̄ ξ̄ η̄
χ̄ ο̄ Δει πνω πα ρα γε γο νας ο̄ ε κων

παθος ο Α θα να τος ο̄
χ̄

χ̄ ω ω ω ω ω μα π̄ Χρι ι ιστου ου ο̄
χ̄ με τα λα α βε ε τε ε ε ε ο̄ πη γη η ης

χ̄ α θα να α του ο̄ γε ε ευ σα α α α
χ̄

σθε ε ε ε ο̄
χ̄

Σπίχος. χ̄ ν̄ τ̄ σ̄ π̄ τ̄ σ̄ μ̄ λ̄ ξ̄ η̄
χ̄ Το τε και ο Α δης ε πι κραν

χ̄ θη ο̄ λο γο θε του με νος ο̄ ψυχα ας α φαι

ρου με νος ο̄
χ̄

χ̄ ω ω ω ω ω μα π̄ Χρι ι ιστου ου ο̄
χ̄ με τα λα α βε ε τε ε ε ε ο̄ πη γη η

ης Δ α θα να α του^χ γε ε ευ σα α α

α σθε ε ε ε $\ddot{\eta}$

Σπίχος. $\ddot{\chi}$ Το τε και Μα ρι α η μυ ρι

σα σα ευ φραν θη $\ddot{\eta}$ προ σκυ νη σα σα $\ddot{\eta}$ Θε

ο ον προ του Μνη μα το^ς $\ddot{\eta}$

$\ddot{\eta}$ Κω ω ω ω ω μα π Χρι ι ιστου ου $\ddot{\eta}$

με τα λα α βε ε τε ε ε $\ddot{\eta}$ πη γη η ης

Δ α θα να α του^χ γε ε ευ σα α α α

α σθε ε ε ε $\ddot{\eta}$

Σπίχος. $\ddot{\chi}$ Ει πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

ποις Α πο στολοις ο τι α νε στη $\ddot{\eta}$ εκ νε

κρωων + ο α θα να τος ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ μα π χρι ι ιστου ου ρ
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε ρ πη γη η ης
 Δ α θα να α του ρ γε ε ευ σα α α α
 σθε ε ε ε ε ε ε ε ρ ρ

Εἰς Μνημόσυνον...

Ὕχος ἡ πρώτη

Ἐκτασις. πρώτη

εἰς μνημόσυνον...

Ὕχος μνημόσυνον...

Ἐκτασις μνημόσυνον...

συνέπεια μνημόσυνον...

υ υ νο ω ω ο ο ον π αι ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ^π_q ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ^π_q αι ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ^π_q ω ω ω ω ω ω ω
 ω ^π_q νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ^z ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ^π_q ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ^π_q ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ^χ_q ε ε ε ε ε ε σται ^π_q δι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ο ος ^χ_q Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι ι α α α α α α α α α

α π
χ ρ

Μετά τήν Θεία Κοινωνία

Ἅγιος πάτερ Πατέρας

Χριστός στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω Δθα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι π ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο ος π
 Ἀνπί τοῦ Πληρωθήπω
 πάλι Χριστός ἀνέσπη.

Ἅγιος πάτερ Πατέρας
 χριστός στο ος α νε ε στη η ε εκ
 νε κρω ω ων θα να ατω Δθα α να α το
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

εν τοιοις μνη^πη η μα α α σι^π ζω ω ην χα ρι
σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο ο ο^πος

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, καὶ
ἀνπί τοῦ Ἰησοῦ ὃνομα Κυρίου Ψάλλομεν
τὸ σύντομον Χριστός Ἀνέστη ὡς ἀκολούθως.

Ἄλλη μην ἔχριστος ανεστηκρωνθα
να τωθα να τον πατησας^Δ και τοις εν τοις
μνημασι^β ζω ην χαρι σα αμενος^β

Τὸ τρίτον.

Ἄλλη^Δ χριστος ανεστηκρωνθα
να τωθα να τον πατησας^Δ και τοις εν τοις
μνημασι^β ζω ην χαρι σα αμε νο^ο ο^βος

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογική

·Ως ἀκολούθως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἐλεος Αὐτοῦ
ἐλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ
φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς
ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Γενεᾷ καὶ Ἅγιῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό αναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἴκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ) τῶν ὀγίων καὶ δικαιών θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη! (τρίς)

Ο ΛΑΟΣ: **Ἄ**ληθῶς ἀνέστη! (τρίς)

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: **Π**ροσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: **Ἄ**ληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

·Η Μεταφορὰ Κειμένων -

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.